

मनुः । “जुगुहे दक्षिणे पात्रे” भा० वि० २३५ श्लो० ।
 “गूहन्ति सेवा इव रश्मिवन्तम्” भा० भी० ७६२ श्लो० ।
 “आकारो गूहितं शक्यः” भा० द्रो० ४४७ श्लो० ।
 “अगूह्यद्वायमितीकृतकथा” कुमा० । अथ गूह-
 वति ते अजगुहवत् । “न देवामपि ह्युतः सुमति न
 जुगुहवतः” अ० ८।११।७ । किप् गुहं गुहौ गुहः ।
 “विश्वायुरग्ने गुहा गुहं गाः” अ० १।६।७।१ ।
 अप+अपनयने “अपागूहयन्तं गच्छेभ्यः” अ० १०।१।७।
 २ । “अपागूहन् अपनीतवन्तः” भा० । संवरणे च ।
 “मात्मानमपं गूहयाः” अथ० ४।२०।५ ।
 अत्र+अभ्यगर्भवरणे । “यूपयकसमवगूहति” यत० ब्रा० १।
 ७।१।२२ । “उष्णीषं संहृत्य पुरस्तादवगूहति” ५।१।
 ५।२२ । [१२।१।१५।
 उह+उत्क्षिप्य संवरणे । “नीविहृद्गूहते” यत० ब्रा०
 उप+आलिङ्गने “नाहं चोपगूह्येनम्” भट्टिः “आवा-
 न्मणेनोपगूह्य चक्षीः” रघुः । “उपगूहानि सनेषूनि
 च” कुमा० । “तरङ्गहस्तैरपगूहतीव” रघुः आलोचने
 च । “कश्चित् कराभ्यामुपगूहनायकम्” रघुः ।
 नि+अतिशयसंवरणे । “देवताशक्तिं सगुहैर्निगूहाम्”
 श्वेता० उप० । वनादिपर्वस्य तत्तदुपसर्गयोत्पादयंबहुतसंवरणे
 गुह पु० गूहति देवसेनाम् गुह-क० । १ कर्त्तिकेवे
 “सेनापत्येन देवानामभिषिक्तो गुहकादा” भा० य०
 १८ अ० । “अथैनमभ्ययुः सर्वदेवसेनां सहकृशः ।
 अस्माकं त्वं पतिरिति ब्रुवाणाः सर्वतो दिशः” भा० व०
 २२८ अ० । “गुहोऽपि येषां प्रथमाप्यजन्तानाम्” कुमा०
 तस्य देवसेनारक्षकत्वेन सेनापतित्वात् तयात्वम् ।
 भा० आनु० ८५ अ० गुहनानिर्बलित्वाप्योक्तो यथा
 “कृत्वात् स्तब्धनामां गुहावासाद्गुहोऽभवत्” । अत्र
 पक्षे गुहा आवासत्वेनाख्यस्य अच् । २ अथ पुंस्त्री शब्द-
 रत्ना० एतदाशयेन “यत्नाम्ना विषयोनयः” कुमा० उक्तम् ।
 देवसातकपविजोत्पत्तत्वात्तयात्वम् । १ परसेन्द्रे । “करकं
 कारणं कर्त्ता विकर्त्ता न हनो गुहः” विष्णुस० ।
 “गूहति संक्षोति स्वरूपं नावयेति गुहः” भा० “नाहं
 प्रकाशः सर्वस्य योगमायासमाहतः” इति गीतोक्तेरस्य
 स्वमायया स्वात्मरूपसंवरणात्तयात्वम् । गुहारूपमाया-
 हृदयाद्याश्रयत्वात् या तयात्वम् । गुहाययशब्दे ईश्वरम् ।
 रामायणप्रसिद्धे यद्वैरपुराधीये चण्डालजातीये
 ४ राममित्रे च पु० । आसवाद महावीरः यद्वैरपुरं

प्रति” इत्युपक्रमे “यत्न राजा गूहो नाम रामस्यात्म-
 सनः सखा, निषादकात्मी बलवान् स्वपतिश्चेति
 विस्तृतः” इत्यादिना “सहं सौमित्रिणाऽयम् समानकृत-
 युहेन स” इत्यन्तेन रामा० अत्रोभ्यांकाव्ये तत्त्वस्थव-
 त्तम् । ५ सिंहप्रस्थीकृततामाम् (पातालाद्या) ईपर्वतादिग-
 हरे स्त्री मेदि० । तस्य सर्वस्वसवारकत्वात् तयात्वम् ।
 “गुहानिबद्धप्रतिशब्ददीर्घम्” “प्रतिस्वनेनास्य गुहागतेन”
 रघुः दयावपस्त्रीद्वये (शावपाच) राजनि० अत्रतिथे
 एदेवजाते, १० हृदये च स्त्री शब्दार्थवि० । हृदयस्य गुहा-
 तत्त्वात् तयात्वम् यथाह यत० ब्रा० ११।२।६।५ ।
 “तथादिदं गुहा हृदयम्” । “गुहां प्रविष्टो हतस्य
 कोके” श्रुतिः १।१।५।५।५ । “योन नेद निहितं
 गुहायां परमव्योमम्” श्रुतिः गुहाहितं गह्वरेण
 पुराचम्” “आत्मा गुहायां निहितः” श्रुतिः ।
 उपा० आद्युदात्तः । १२ गुहाभिगच्छदेवतामाम् स्त्री ।
 “गुहाभ्यः विरातम्” यजु० २०।१७ । पुरवनेने ।
 १२ गुहौ । गुह-भावे निदा० अच् । १४ संवरणे स्त्री ।
 गुह+अभ्या० अख्यर्थे र । गुहर तद्युक्ते लि० । [उह्यम् ।
 गुहराज पु० उ० वं० ५५।अ० कश्चिते प्राचादभेदे प्राचादयन्द्रे
 गुहलु पु० मोतप्रवर्त्तके ऋषिभेदे ततो मनी० अथत्वे
 यम् । मोहवत् तदनोत्पाद्यत्वे पुंस्त्री ।
 गुहमही को गुहप्रिया षष्ठी तज्जन्मदिनत्वात् शक-
 त० । “येयं मार्गेश्वरे सावित्री षष्ठी भरतसत्तम ! ।
 इत्या पापहरा धन्या शिवा यत्ना गुहप्रिया” ति०
 त० मविष्णोक्ते नार्ग्यगुहप्रतीतिषौ । इयं वारभेदादि-
 योनेन चर्त्तते कीर्त्तयते यथाह नि० वि० ब्रह्मा० पु०
 “नामं मातृपदे युद्धा षष्ठी वैदित्यं बुता । रविवारेण
 संकुता वा चर्त्तते कीर्त्तिता” “विशाखाभौज-
 योगेन वा चर्त्तते कीर्त्तयते” इति मदनरत्ने पाठः ।
 गुहसं षष्ठीं क्षतार्थतोक्ता भा० व० २२४ अ० “तस्मात्
 हृदये प्रतिपदि काविष्वा जाह्नवा तदा । तत् स्तब्धं तेज-
 वा तत् संवर्त्त जनेवत् हतम्” इत्युपक्रमे “हृत्तीवा-
 चाजिति, अक्षरानुतीयायां शिशुर्वभी । अक्षरत्वकृत्वान् त-
 संवर्त्तयति नवदुग्धम्” इत्युक्ता २२८ अ० “तदा तदाश्रया-
 ज्ञप्तीः क्षयं देवी शरीरिणाम् । जीजुहं पञ्चमीं
 स्तब्धत्वात् श्रीपद्मनी कृता । षष्ठीं क्षतार्थतोक्ता
 कात् तयात् षष्ठी महातिथिः” उक्तम् । इयमेव स्तब्ध-
 षष्ठीति नि० वि० उक्तम् । ति० त० ह चैनमुक्तपद्या